

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2159/2567

ธนาคาร ก.โจทก์ บริษัท ข.ผู้ซื้อทรัพย์สินบริษัท ข. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 295, ป.วิ.พ. มาตรา 289

ย่อ / หลักกฎหมาย

ที่จำเลยที่ 2 ฎีกาอ้างว่า คำร้องขอเพิกถอนการบังคับคดีกับคำร้องขอของการบังคับคดีที่จำเลยทั้งสี่ ยื่นต่อศาลชั้นต้นถือเป็นคำร้องตาม ป.วิ.พ. มาตรา 295 วรรคหนึ่งและวรรคสาม ซึ่งชอบที่ เจ้าพนักงานบังคับคดีจะงดการบังคับคดีไว้ในระหว่างศาลชั้นต้นไต่สวนคำร้องขอเพิกถอนการ บังคับคดี นั้น เมื่อพิจารณา ป.วิ.พ. มาตรา 295 วรรคสาม บัญญัติว่า "การยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสองอาจกระทำได้ไม่ว่าในเวลาใดก่อนการบังคับคดีได้เสร็จลง แต่ต้องไม่ช้ากว่าสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบข้อความหรือพฤติการณ์อันเป็นมูลแห่งข้ออ้างนั้น ทั้งนี้ ผู้ยื่นคำร้องต้องมีได้ ดำเนินการอันใดขึ้นใหม่หลังจากได้ทราบเรื่องบกพร่อง ผิดพลาด หรือฝ่าฝืนกฎหมายนั้นแล้ว หรือ ต้องมีได้ให้สัตยาบันแก่การกระทำนั้น และในกรณีเช่นว่านี้ผู้ยื่นคำร้องจะขอต่อศาล ในขณะที่เดียวกันนั้น ให้มีคำสั่งงดการบังคับคดีไว้ในระหว่างวินิจฉัยชี้ขาดก็ได้" บทบัญญัติดังกล่าว ในตอนท้ายอันเกี่ยวกับการที่ผู้ยื่นคำร้องขอเพิกถอนการบังคับคดีจะขอให้ศาลมีคำสั่งงดการบังคับ คดีไว้ก็ได้ในระหว่างวินิจฉัยชี้ขาดคำร้อง มีได้เป็นบทบังคับศาลให้ต้องมีคำสั่งงดการบังคับคดีไว้ใน ระหว่างพิจารณาคำร้องขอเพิกถอนการบังคับคดีแต่ประการใด การพิจารณาว่าในระหว่างนั้นมีเหตุ สมควรงดการบังคับคดีหรือไม่ ย่อมเป็นอำนาจของศาลที่จะพิจารณาสั่งตามดุลพินิจที่เห็นสมควร เป็นรายกรณีไป การที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งในคำร้องขอของการบังคับคดีของจำเลยทั้งสี่ว่า "ศาลได้มี คำสั่งนัดไต่สวนคำร้องขอเพิกถอนการบังคับคดีคำร้องนี้จึงตกไปในตัว" จึงมีผลเท่ากับศาลชั้นต้น ยกคำร้องขอของการบังคับคดีของจำเลยทั้งสี่ซึ่งเป็นอำนาจของศาลชั้นต้นตามที่เห็นสมควร และ เมื่อศาลชั้นต้นมีได้มีคำสั่งให้เจ้าพนักงานบังคับคดีงดการขายทอดตลาดไว้ตามคำขอของจำเลยทั้ง สี่ ทั้งกรณีไม่ต้องด้วยเหตุใด ๆ ที่เจ้าพนักงานบังคับคดีจะงดการบังคับคดีไว้ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 289 (1) ถึง (4) กับมาตรา 290 แล้ว การบังคับคดีและขายทอดตลาดทรัพย์สินของจำเลยที่ 4 ที่ เจ้าพนักงานบังคับคดีได้กระทำไปเพื่อบังคับชำระหนี้จากลูกหนี้ตามคำพิพากษาให้เป็นไปตาม คำพิพากษตามยอมจึงเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย และไม่มีเหตุต้องเพิกถอนการขายทอดตลาด

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องจากภายหลังศาลชั้นต้นพิพากษาตามสัญญาประนีประนอมยอมความให้จำเลยทั้งสี่ รับผิดชอบชำระเงินพร้อมดอกเบี้ยแก่โจทก์ จำเลยทั้งสี่เพิกเฉยไม่ชำระหนี้ตามคำพิพากษา ต่อมาวันที่ 5 พฤศจิกายน 2556 โจทก์นำเจ้าพนักงานบังคับคดียึดที่ดินโฉนดเลขที่ 19421 พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งมีชื่อจำเลยที่ 4 เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ เพื่อขายทอดตลาดนำเงินมาชำระหนี้แก่โจทก์ ศาลแพ่งมี คำสั่งอนุญาตให้ขายทอดตลาดทรัพย์สินดังกล่าวเมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2557 โดยผู้ซื้อทรัพย์สินประมูล ซื้อทรัพย์สินได้ในราคา 6,950,000 บาท จำเลยทั้งสี่ยื่นคำร้องขอให้เพิกถอนการขายทอดตลาด โจทก์ ยื่นคำคัดค้านขอให้ยกคำร้อง ผู้ซื้อทรัพย์สินยื่นคำคัดค้านขอให้ยกคำร้อง เจ้าพนักงานบังคับคดี รายงานข้อเท็จจริงว่า การขายทอดตลาดนัดแรกในวันที่ 12 กรกฎาคม 2562 เจ้าพนักงานบังคับคดี งดการขายไว้ก่อน เนื่องจากส่งประกาศขายทอดตลาดให้ผู้ซื้อเดิมไม่ครบระยะเวลาตามกฎหมาย

ส่วนการขายนัดที่ 2 โจทก์มาดูแลการขายแต่ฝ่ายจำเลยกับผู้ซื้อเดิมไม่มา เมื่อเจ้าพนักงานบังคับคดี เริ่มต้นขายทรัพย์สินในราคา 16,130,000 บาท ไม่มีผู้ใดเข้าสู้ราคาจึงเลื่อนไปขายต่อในนัดหน้า ครั้นนัดที่ 3 วันที่ 23 สิงหาคม 2562 ผู้แทนโจทก์มาดูแลการขาย ฝ่ายจำเลยกับผู้ซื้อเดิมทราบนัด โดยชอบแล้วไม่มา และผู้ซื้อทรัพย์สินประมูลซื้อทรัพย์สินได้ในราคา 6,950,000 บาท ศาลชั้นต้นมีคำสั่ง ยกคำร้องของจำเลยทั้งสี่ ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ จำเลยทั้งสี่อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดี ผู้บริโภคพิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ จำเลยที่ 2 ฎีกา โดยศาลฎีกาแผนก คดีผู้บริโภคอนุญาตให้ฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีผู้บริโภควินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความมีได้โต้เถียง กันในชั้นนี้รับฟังเป็นยุติว่า เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2556 ศาลชั้นต้นพิพากษาตามสัญญา ประนีประนอมยอมความให้จำเลยทั้งสี่รับผิดชำระเงินพร้อมดอกเบี้ยแก่โจทก์ แต่จำเลยทั้งสี่ เพิกเฉยไม่ชำระหนี้ตามคำพิพากษา โจทก์จึงขอให้ศาลออกหมายตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดี ต่อจากนั้นวันที่ 5 พฤศจิกายน 2556 โจทก์นำเจ้าพนักงานบังคับคดียึดที่ดินโฉนดเลขที่ 19421 พร้อมสิ่งปลูกสร้างซึ่งมีชื่อจำเลยที่ 4 เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ เพื่อนำออกขายทอดตลาดนำเงินมา ชำระหนี้แก่โจทก์ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้ขายทอดตลาดเมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2557 และ เจ้าพนักงานบังคับคดีประกาศขายทอดตลาดที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างดังกล่าวรวม 4 นัด โดยผู้ซื้อ ทรัพย์สินประมูลซื้อทรัพย์สินได้ในราคา 6,950,000 บาท คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามที่จำเลยที่ 2 ได้รับอนุญาตให้ฎีกาเพียงประการเดียวว่า คดีมีเหตุให้เพิกถอนการขายทอดตลาดหรือไม่ เห็นว่า ที่จำเลยที่ 2 ฎีกาอ้างว่า คำร้องขอเพิกถอนการบังคับคดีกับคำร้องขอการบังคับคดีฉบับลงวันที่ 10 กรกฎาคม 2562 ที่จำเลยทั้งสี่ยื่นต่อศาลชั้นต้นเป็นคำร้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความแพ่ง มาตรา 295 วรรคหนึ่ง ซึ่งต้องงดการบังคับคดีไว้ในระหว่างศาลชั้นต้นไต่สวนคำร้องขอ เพิกถอนการบังคับคดีตามมาตรา 295 วรรคสาม นั้น เมื่อพิจารณาประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความแพ่ง มาตรา 295 วรรคสาม ที่บัญญัติว่า "การยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองอาจกระ ทำได้ไม่ว่าในเวลาใดก่อนการบังคับคดีได้เสร็จลง แต่ต้องไม่ช้ากว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบ ข้อความหรือพฤติการณ์อันเป็นมูลแห่งข้ออ้างนั้น ทั้งนี้ ผู้ยื่นคำร้องต้องมีได้ดำเนินการอันใดขึ้นใหม่ หลังจากได้ทราบเรื่องบกพร่อง ผิดพลาด หรือฝ่าฝืนกฎหมายนั้นแล้ว หรือต้องมีได้ให้สัตยาบันแก่ การกระทำนั้น และในกรณีเช่นว่านี้ผู้ยื่นคำร้องจะขอต่อศาลในขณะเดียวกันนั้นให้มีคำสั่งงดการ บังคับคดีไว้ในระหว่างวินิจฉัยชี้ขาดก็ได้" บทบัญญัติดังกล่าวในตอนท้าย อันเกี่ยวกับการที่ผู้ยื่น คำร้องขอเพิกถอนการบังคับคดีจะขอให้ศาลมีคำสั่งงดการบังคับคดีไว้ก็ได้ในระหว่างวินิจฉัยชี้ขาด คำร้อง มีได้เป็นบทบังคับศาลให้ต้องมีคำสั่งงดการบังคับคดีไว้ในระหว่างพิจารณาคำร้องขอ เพิกถอนการบังคับคดีแต่ประการใด การพิจารณาว่าในระหว่างนั้นมีเหตุสมควรงดการบังคับคดี หรือไม่ ย่อมเป็นอำนาจของศาลที่จะพิจารณาสั่งตามดุลพินิจที่เห็นสมควรเป็นรายกรณีไป การที่ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งในคำร้องขอการบังคับคดีของจำเลยทั้งสี่ ฉบับลงวันที่ 10 กรกฎาคม 2562 ว่า "ศาลได้มีคำสั่งนัดไต่สวนคำร้องขอเพิกถอนการบังคับคดีคำร้องนี้จึงตกไปในตัว" จึงมีผลเท่ากับ ศาลชั้นต้นยกคำร้องของการบังคับคดีของจำเลยทั้งสี่ซึ่งเป็นอำนาจของศาลชั้นต้น ตามที่เห็นสมควร และเมื่อศาลชั้นต้นมีได้มีคำสั่งให้เจ้าพนักงานบังคับคดีงดการขายทอดตลาดไว้ ตามคำขอของจำเลยทั้งสี่ ทั้งกรณีไม่ต้องด้วยเหตุใด ๆ ที่เจ้าพนักงานบังคับคดีจะงดการบังคับคดีไว้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 289 (1) ถึง (4) กับมาตรา 290 แล้ว การบังคับ คดีและขายทอดตลาดทรัพย์สินของจำเลยที่ 4 ที่เจ้าพนักงานบังคับคดีได้กระทำไปเพื่อบังคับ ชำระหนี้จากลูกหนี้ตามคำพิพากษาให้เป็นไปตามคำพิพากษามาย่อมจึงเป็นไป

โดยชอบด้วยกฎหมายและไม่มีเหตุต้องเพิกถอนการขายทอดตลาดดังที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามา
ชอบแล้ว ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยที่ 2 ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน ให้จำเลยที่ 2 ใช้
ค่าทนายความในชั้นฎีกา 8,000 บาท แทนผู้ซื้อทรัพย์

องค์คณะ

เศกสิทธิ์ สุขใจ · ชาญณรงค์ ปราณีจิตต์ · ปริญญา สุตรสุวรรณ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th ·
<https://thaideka.online/deka/2159/2567>